

Sygn. akt II Cz 254/18

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski (spr.)

Sędziowie: SSO Henryk Haak

SSO Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. G., J. G.

przeciwko S. I., B. J., P. I.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt I C 936/15

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Henryk Haak SSO Janusz Roszewski SSO Wojciech Vogt

Sygn. akt II Cz 254/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie przyznał świadkowi C. P. zwrot kosztów podróży w kwocie 127,20 zł.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyli powodowie, zaskarżając postanowienie w całości i domagając się – w istocie – jego uchylenia.

Skarżący zarzucili zaskarżonemu postanowieniu bezzasadność przyznania świadkowi C. P. zwrotu przedmiotowych kosztów podróży.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

W niniejszej sprawie w wykonaniu wezwania Sądu Rejonowego (k. 212), wystosowanego w sprawie I C 936/15 na wniosek strony pozwanej, świadek C. P. stawiał się na rozprawę w dniu 15 lutego 2018 r., a następnie – w tym samym dniu - wniósł

o przyznanie kosztów podróży w kwocie 127,20 zł, przedkładając kserokopię dowodu rejestracyjnego stanowiącego jego własność pojazdu oraz kserokopię polisy ubezpieczeniowej OC wystawionej na jego nazwisko.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 300) świadczeniowi przysługuje zwrot kosztów podróży - z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności sądowej na wezwanie sądu - w wysokości rzeczywiście poniesionych, racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu.

W świetle powyższego przepisów świadek może zatem żądać zwrotu kosztów przejazdu także własnym samochodem, jednak sąd ma swobodę ustalenia, czy środek transportu z którego świadek korzystał jest odpowiedni przez co poniesione koszty spełniają powyższe kryteria.

Przepis art. 85 ust. 2 powołanej ustawy, wyznaczając górną granicę należności, odsyła do regulacji mającej zastosowanie do pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Jakkolwiek rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 167), w § 3 ust. 1 stanowi, że to pracodawca określa środek transportu właściwy do odbycia podróży krajowej lub zagranicznej, a także jego rodzaj i klasę, jednak ta regulacja nie może być stosowana do świadków wezwanych przez sąd, skoro ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie odsyła do innych przepisów w zakresie rodzaju środka transportu, a jedynie górnej należności z tytułu kosztów podróży. Ustawodawca przyjął, że świadek może korzystać z własnego samochodu i nie uzależnił prawa do żądania zwrotu kosztów od przedniej lub następczej zgody sądu na skorzystanie z tego środka transportu. Decydującym jest kryterium racjonalności i celowości ich poniesienia w związku ze stawiennictwem świadka na wezwanie sądu (zob. m.in. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17.12.2015 r., I ACz 2708/15, OSAWr 2016, nr 1, poz. 334).

W tym stanie rzeczy należy uznać, że – na podstawie § 3 ust. 4 cyt. rozporządzenia - w wypadku podróży własnym samochodem świadczeniowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu określoną w przepisie art. 34a ust. 2 ustawy z 6.9.2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1414 ze zm.).

Analiza przedłożonych przez świadka C. P. wraz z wnioskiem o przyznanie zwrotu kosztów podróży dokumentów nakazuje przyjęcie, że przyznana świadczeniowi kwota zwrotu jest zgodna z rzeczywiście poniesionymi, racjonalnymi i celowymi kosztami przejazdu własnym samochodem i wyliczona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Henryk Haak SSO Janusz Roszewski SSO Wojciech Vogt